

Carlo Capalbo

Začínali jsme v pěti lidech

TEXT: RADEK NAROVEC

NEBYL TO ANI EMIL ZÁTOPEK SE SVÝMI ČTYŘMI ZLATÝMI Z OLYMPIÁD, ANI ZNÁMÝ SOUČASNÝ TRENÉR A BĚŽECKÝ INSTRUKTOR MILOŠ ŠKORPIL. DO PRAHY MUSEL ROKU 1992 ZAMÍŘIT ITALSKÝ BUSINESSMAN, KTERÝ SE ROZHODL VĚNOVAT DVACET NÁSLEDUJÍCÍCH LET SVÉHO ŽIVOTA ROZVOJI ČESKÉHO BĚHU. NIKDO JINÝ NEROZHÝBAL VÍCE HOBÍKŮ, NEŽ LETOS 56LETÝ CARLO CAPALBO.

Málokdo ví, že tento robustní a mírně náladový člověk reprezentoval rodnou Itálii ve volejbale. Do Prahy sice přišel za obchodem, leč dlouho u něj nevydržel. Roku 1994 se spolu s krajanem Gelindo Bordinem – vítězem olympijského maratonu v Soulu 1988 - rozhodli založit „nový“ pražský maraton. Už předtím se párkrát Prahou běželo, delší tradici však založil až marketingově zdatnější Italo-Čech s nevyčerpatelnou vášní a chutí uspět.

Pro svůj do té doby bláhový nápad získal okamžitě podporu nejen od legendy Emila Zátopka a jeho ženy Dany, ale také – a to je možná ještě důležitější – od renomovaných sponzorů. Využil svých kontaktů a přesvědčil firmy Kodak, Eurotel a později i Adidas, aby šly do rizika. Do té doby měl totiž český běh prestiž blízko nule a nacházel se zcela mimo zájem mládeže.

Před pár lety visela na toaletách Prague International Marathonu cedule, na které se skloňovalo slovo vášeň. Proč to? Musel jsi to kolegům připomínat?

„Vášeň je na začátku takovýchto projektů velmi důležitá, řekl bych až nutná. Bez vášně to nejde. Dnes už to svým kolegům připomínat nemusím.

Jsou sami zapálení pro věc. Dnes mají i Pražané maraton rádi, ale první maraton byl jako meteorit, zcela nový koncept.“

Pocházíš z italské Neapole a do Česka jsi přišel ještě o pár let dříve, než se běžel první ročník mezinárodního maratonu. Co se od té doby v této zemi změnilo? Nebo ses spíš změnil ty?

„Myslím, že já sám jsem se za tu dobu stal téměř Čechem. A Češi? Ti se nyní více zajímají o zdravý životní styl, sportují. A pochopitelně mnohem více lidí běhá.“

Pojďme se však vrátit o ty dvě dekády zpět, do doby, kdy padl v hospodě nápad uspořádat v centru Prahy velký běžecký závod. Předpokládám, že přelomovým momentem bylo pro tebe následné setkání s manžely Zátopkovými?

„Ano, setkání s Emilem a Danou bylo pro mě jedním z nejsilnějších momentů v životě. Potkali jsme se s nimi se společným kamarádem Gelindem Bordinem, olympijským vítězem. Z ničeho nic za nimi přišli dva Italové a chtěli v Praze udělat maraton. (smích) Byli to však právě Zátopkovi, kdo nás inspiroval a dal nám víru, že to

dobře dopadne. Paní Dana mě celých dvacet let sleduje a radí mi. Máme společný sen šířit atletiku a sport mezi 'normální' lidi.“

Musel jsi za ty dvě dekády prožít hodně, zmiňuješ Paula Tergata jako jednu z hlavních hvězd i lidských osobností, které se za těch dvacet let v Praze prostrídalo. Který moment byl či je pro tebe nejvýznamnější či snad nejdojemnější?

„Je mnoho dojemných momentů, ale asi nejvíce start závodu, když zní skladba Vltava a běžci vyběhají. To máme všichni husí kůže. Několikrát jsem i plakal. Hlavně kvůli stresu, po závodě.“

Několikrát se měnila trasa maratonu. Prozradíš, která místa Prahy zůstala pro závod tabu, ač bys jimi nejraději závod vedl?

„Konečná trasa závodu je vždy kompromisem mezi krásou tratě, technickými možnostmi a především snahou působit občanům co nejméně problémů. Na tom spolupracujeme s městem. Pokud by se však mohlo běžet na Malé Straně přes Újezd a Karmelitskou ulici, bylo by to pěkné.“ (úsměv) →

FOTO: MARTIN SYMON

Nyní, s odstupem let, prozrad i něco ze zákulisí. Třeba nějaký tvůj velký organizační přehmat!

„To bylo, když jsem jednou odstartoval nesoutěžní závod pět minut před oficiálním časem a hrozilo, že se srazí s běžci maratonu!“ (úsměv)

Dokázal jsi nejen rozhybat masy Čechů, ale na běhu, respektive pořádání běžeckých akcí, také vydělat peníze. To se předtím našincům nepodařilo. Jaký vztah má podle tebe běh a peníze?

„Myslím, že každý sport by měl být nezávislý. Pokud jsou peníze použity na vytváření určitých benefitů pro lidi, je to správně.“

To se ale bavíme o současnosti. Jak vypadaly začátky, co se týče personálního zajištění? Asi to nebylo o desítkách lidí, sehraném týmu a velkých ziscích, že?

„První rok jsme měli jen malou místnost jako kancelář. Začínali jsme v pěti lidech, dlouho nás nebylo více než deset. Neměli jsme žádný sklad. Dnes je nás pro porovnání 37 na plný úvazek. Ptáš-li se na zisky, naše počáteční investice se vrátila až za devět let.“

Nyní se kolotoč ligy RunCzech rozprostřel po celé republice, účastní se jej desítky tisíc běžců a možná o řád více těch, kteří se jdou aspoň protáhnout. Prozradíš, kolik stojí zajištění jednoho ročníku tvé ligy a jaký je z toho zisk?

„Celkové náklady celé běžecké ligy, tj. organizace všech závodů, činí 120 milionů korun. Pokud zbyde zisk, je použit na Juniorský maraton (soutěž pro středoškoláky, pozn.red.), vytvoření běžeckého centra Running Mall, podpora Czech Marathon Hopes (talentovaných běžců, pozn.red.) a další projekty.“

Co je rozhodující pro to, aby se člověk stal členem tvého týmu?

„Entusiasmus, chuť pomáhat týmu, zodpovědnost, sportovní duch. Svou roli hrají také vzájemné sympatie.“

FOTO: MILAN ARNDŠT

Dostáváme se k letošnímu ročníku. Kdy začaly jeho přípravy? Můžeme čekat nějaké změny či speciální věci?

„Přípravy začaly minulý rok a připravili jsme více zábavy na trati, přijede více elitních atletů. Jsou to především narozeniny našich běžců, a proto chceme, aby si dvacátý ročník opravdu užili. Očekávejte například dvojnásobný počet kapel podél trati a v den maratonu se navíc koná krásný koncert Pražského jara na Staroměstském náměstí. Slavit však nebudeme jen v Praze, ale i v dalších městech, kde pořádáme závody.“

Jestli dovolíš, položím nyní i ryze osobní otázky. Jak moc ty sám

pracuješ v týdnu před závodem, jakým je květnový maraton?

„Hodně...“

Ptám se proto, že před pár lety jsi na tom byl krajně nedobře se zdravím. Jak je to nyní?

„Cítím se velmi dobře, díky. Několik měsíců bylo opravdu těžkých, hodně mě to naučilo.“

Máš několik tváří. Veřejnost tě zná jako charismatického elegána v saku, při závodech neváháš popadnout koště a zamést kelímky s vodou. Občas však zazní z tvého týmu i postesknutí, že se umíš proměnit

v pořádného bouřliváka. Jak vidíš sám sebe ty?

„Jako lidskou bytost, která občas chybuje a občas se jí něco povede. Doufám, že pozitivní věci převažují.“ (úsměv)

Dříve jsi po konci sezony cestoval, sám s batohem. Platí to stále?

„Cestuji hodně pracovně, pro své potěšení cestuji jednou za dva roky. Většinou do Latinské Ameriky nebo Afriky.“

Mám bohužel ještě další otázky „na tělo“, leč v přeneseném významu. Akce ligy RunCzech přitahují tisíce běžců, jsou to však často začátečníci nebo nepravdiví běžci. Mantrou těch více zkušených je naopak „už žádný PIM“. Jako důvody přitom uvádějí svou znechucenost hlukem, vyhazováním peněz na vrtulníky, davy lidí či vysoké startovné...

„Naším cílem je, aby co nejvíce lidí sportovalo, běhalo, pohybovalo se. Vrtulník je pro nutný přímý přenos, ten je zase nutností pro kvalifikaci

maratonců. Ti dobíhají dlouho za nejlepšími africkými běžci, „skrytí“ veřejnosti. Pohřichu se i stávalo, že komentátor závodu neměl potuchy o tom, jak se domácí soutěž vyvíjí, a jednou dokonce v cíli nového českého mistra promeškal.

„Je pro mě ctí, že se Mistrovství republiky v maratonu koná právě v rámci Volkswagen Maratonu Praha. Pokud něco nebylo v pořádku, je tu místo pro zlepšení.“

V minulosti komentoval maraton Štěpán Škorpil, nebo se střídal s již zesnulým Ivem Domanským. Proč jste Štěpána nahradili mladíkem z České televize, který sice svými hlasivkami dává do reproduktorů více decibelů, ale ne každý vytrvalec touží zrovna po tomto...

„Především chci říct, že si velmi vážím Iva i Štěpána a jejich profesionálního přístupu. Chtěli jsme přivést novou krev, nový styl a přístup. Není třeba chápat maraton jen jako vážnou věc. Elitní běžci vpředu podávají špičkové sportovní výkony, ale pro většinu ostatních běžců je to zábava i splnění vlastního snu.“

Možná námět na zvážení, zda do budoucna nezkombinovat obojí. Už proto, že se ti letos podařilo vyprodat jarní běhy v Praze dlouho →

„Byli to manželé Zátokovi, kdo nás inspiroval a dal nám víru, že to dobře dopadne.“

Jak tedy vypadá tvůj relax v průběhu roku?

„Někdy si zahrají v neděli v Running Mallu fotbálek nebo ping pong a chtěl bych začít brát lekce boxu. Také mám rád řadu hudebních žánrů, od opery po nyní mou oblíbenou africkou hudbu, která mě nabíjí pozitivní energií. Pokud je čas na čtení, rád čtu historické knížky.“

závodu a obdržení známek kvality Mezinárodní asociace atletických federací IAAF. Pro začátečníky je závod velkým zážitkem a věřím, že tato atmosféra je motivuje. Chápu však, že pro všechny to nemusí být to pravé ořechové.“

Jenže právě pražský maraton je současně republikovým mistrovstvím, tedy kláním těch nejlepších českých

FOTO: PRAGUE INTERNATIONAL MARATHON

FOTO: MARTIN SYMON

před jejich datem konání. Dočkáme se tedy napřesrok dalšího rozšiřování startovního pole? A je to vůbec možné?

„V Praze se žádná expanze již konat nebude. Nyní běhá maximum lidí, co může Praha pojmout.“

Před pár lety jsi říkal, že velkou odměnou je pro tebe stát v cíli a plácnout si s rozradostněnými finišery. Po loňských tragických událostech v Bostonu, nebojíš se něčeho podobného i na tvých závodech?

„Poděkovat a poblahopřát běžcům v cíli je pro mě tím opravdovým uspokojením. Od letošního roku jsme posílili bezpečnost, spolu s Ministerstvem obrany a policií. Důležitou novinkou pro zlepšení bezpečnosti je to, že všichni, co si jdou vyzvednout startovní číslo, se musí prokázat dokladem totožnosti nebo úředně ověřenou plnou mocí.“

FOTO: MARTIN SYMON

Každá z tvých akcí vyrostla do obřích rozměrů, přinejmenším na české poměry. Stále tě to naplňuje?

„Nemyslím, že jsou tak obrovské, pokud to srovnám s evropskými akcemi. Stále máme co zlepšovat. Zatím nás to baví, regionální závody byly také

něčím novým. Letos jsme se zastavili, abychom konsolidovali stávající závody. Diskutovaná Ostrava je ideálním kandidátem. Byl by to rychlý závod, jsou tam skvělí lidé a máme tam hodně přátel.“

Letos se poběží maraton podvacáté, to znamená, že do maratonské

„Neberme maraton jen jako vážnou věc. Elitní běžci podávají špičkové výkony, ale pro většinu ostatních je to zábava i splnění snu.“

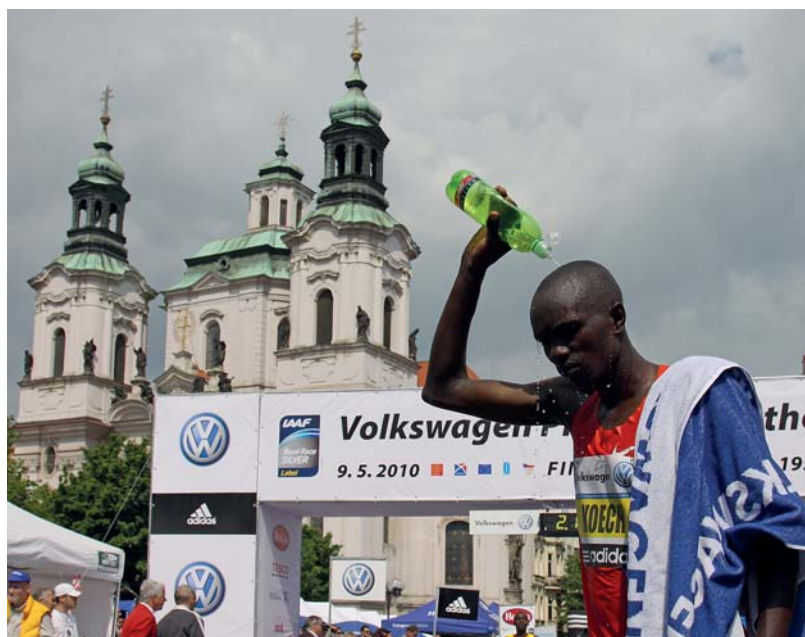

FOTO: MARTIN SYMON

distance zbývá ještě 22 ročníků. Budeš i při tom dvačtyřicátém poblíž startovní a cílové linie, jak tě známe z každé tvé akce?

„Doufám, že ano! Ale už asi nebudu mít tolik energie, abych při něm běhal sem a tam. (smích) Budu rád, když tam bude některý z mých nynějších skvělých mladých kolegů.“

Úplně poslední otázka je na tvůj sen. Pořád věříš, že se Praha dočká světového rekordu? Ať už v maratonu či na poloviční trati?

„Snad ano, jednodušší by to bylo v půlmaratonu.“ ←